

DE KUST IN BEELD: DE MOOISTE EN DE LELIJKSTE PLEKJES

Houden we niet allemaal van beelden? Foto's, tekeningen, schilderijen, ze zeggen zóveel over een situatie, plek of persoon. Daarom vroeg de Grote Rede aan vijf kustfotografen om het - volgens hen - mooiste en lelijkste plekje aan onze kust in beeld te brengen en te becommentariëren. Geniet alvast mee van beeld en woord!

Jean-Jacques Soenen

Zelfstandig persfotograaf sinds 1975. Stelde eigen werk tentoon in het Stedelijk Museum en aan de Vrije Universiteit Brussel. Werkt voor de meest diverse bladen, bedrijven en instellingen.

“De IJzermonding te Nieuwpoort is één van de weinige plekjes aan onze kust waar de natuur terug de kans kreeg om haar plaats te herwinnen op de bebouwing (n.v.d.r.: de Marinebasis met haar dokken werd er afgebroken in het kader van een natuurherstelplan van de Vlaamse overheid). Ik maakte er op het einde van de jaren zestig mijn eerste foto's. De vuurtoren in de duinen bij het strand lijkt wel het oertype van alle vuurtorens. Het is de enige plaats in Vlaanderen waar een stroom in zee uitmondt. Dank aan hen die het herstel en de uitbreiding van het natuurreservaat IJzermonding hebben mogelijk gemaakt.”

“De rijen appartementen op de zeedijk van veel kustgemeenten zijn bezwaarlijk mooi te noemen. In bijna geen enkel ander land staan er zo'n hoge rijen appartementsblokken waar er vroeger duinen lagen. Ik vermoed dat dezelfde personen die het herstel van de IJzermonding hebben mogelijk gemaakt, ook de bouwwoede een halt hebben toegeroepen en de duinen hebben beschermd.”

DE KUST IN BEELD: DE MOOISTE EN DE LELIJKSTE PLEKJES

Mike Louagie

Zelfstandig maritiem- en zeefotograaf sinds 1989. Gespecialiseerd in fotografie voor de cruise- en ferrysector, de scheepvaartwereld in het algemeen (shortsea shipping, roro, container, transport en logistiek, scheepsbouw) maar ook voor andere zeegebonden sectoren zoals het toerisme en de vastgoedmarkt aan de kust. Publiceert artikels bij eigen fotoreportages, voor magazines in binnen- en buitenland.

“Zonder twijfel: het Westerstaketsel van Oostende, hét mooiste havenhoofd dat ik ooit zag. De houten constructie heeft veel meer karakter dan eender welke stenen of betonnen constructie. De zee kan vrijuit bewegen tussen de palen. Zeker bij winderig weer heb je veel meer voeling met de golven. Kinderen kruipen soms op hun buik om door de spleten gefascineerd te kijken naar het klotsende water. Ik houd ook van het grafisch spel van de wit geschilderde balken. Fotografie heeft alles te maken met licht. Iedereen weet dat het licht aan zee iets feeërieks heeft. Spontaan denken de meesten aan spectaculaire zonsondergangen, maar er is zoveel meer. De zon, die erdoor komt na een hevige plensbui. De groene zee bij de typische cumulusbewolking van onze Noordzee. Het gele licht van de natriumdampplampen bij het invallen van de nacht. De witte balken ondergaan dit alles alsof ze ontworpen zijn voor dit lichtspel. Het staketsel heeft ook iets oneindigs. De vluchtlijnen van het perspectief transporteren de blik van de wandelaar naar verre horizonten. Het geeft een enorm rustgevend gevoel.”

“Sommigen spreken over de Atlantic Wall wanneer ze het hebben over de eindeloze rijen appartementsgebouwen. Schoendozen, netjes opgestapeld, elk met een venstertje om naar de zee te kijken. Tijdens de afgelopen tien jaar maakte ik heel wat interieurfoto's van appartementen voor vastgoedmakelaars. Na het bezoeken van wel 2000 appartementen “met uniek zicht op zee” begrijp je waarom zoveel mensen naar zee komen. Maar er is ook letterlijk een keerzijde aan de medaille. De achterkant van al die flatgebouwen vormt een kilometer lang lint in bijna elke badplaats. Miserabele terrasjes volgestouwd met bakken bier, huisvuilzakken of ongebruikte PVC-tuinmeubels. De relingen ontstierd door vastgeknoopte plastic zakjes om de duiven weg te houden. In hemelsnaam, heeft nog nooit iemand gezien dat de zon meer op de achtergevels schijnt dan vooraan? Kan geen enkele promotor of architect met een fraaier design voor de dag komen? Met heuse terrassen, in plaats van de kleine, geprefabriceerde betonnen platen? En een even mooie (...) architectuur als vooraan?”

DE KUST IN BEELD: DE MOOISTE EN DE LELIJKSTE PLEKJES

Peter Maenhoudt

Al 25 jaar fotograaf, waarvan de helft als professioneel persfotograaf.
Momenteel voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Beeld Journalisten (VVBJ),
en ondervoorzitter van de Belgische Foto- en Film Pers (BFFP).
Voornaamste werkterrein: de Belgische Kust.

“‘The Queen of Proms’ : de Albert I Promenade in Oostende... Stel je voor dat je daar woont en iedere dag je vensters mag openen met uitzicht op de mooiste tuin van Europa. Bovendien is er de mooie wandeldijk met de leuke én goede restaurants! Maar je kan er evengoed verpozen op de stenen banken en de mensen bekijken die er voorbij wandelen...”

“De bunkers aan de Oosteroever tussen het Oosterstaketsel en de Halve Maan in Oostende. De gebouwen staan er verlaten en verloederd bij. Ofwel smuk je die terug op en kan je ze verhuren aan beginnende kunstenaars ofwel herstel je de site als natuurgebied”.

DE KUST IN BEELD: DE MOOISTE EN DE LELIJKSTE PLEKJES

Daniël de Kievith

Reeds een 30-tal jaar actief als professioneel fotograaf. Mens en omgeving zijn zijn geliefkoosde onderwerpen, met de kust als voornaamste decor.

"Het mooiste plekje van de kust was voor mij jaren het "koptje van 't hoofd" in Oostende (het uiterste puntje van het Westerstaketsel). Sinds het groeistrand er is aangebracht (waarvan er alweer een pak zand is weggespoeld) is de emotie er echter weg. De charme van de getijden is er verdwenen en zo heb ik maar zeil gezet naar de pier van Blankenberge, waar je nog een stuk in zee kunt dromen van verre einders. SPACE OUT..."

"De haven van Zeebrugge herbergt een absoluut ontoegankelijk stuk, omzoomd door prikkeldraad en camera's. Echt om te huiveren en landschappelijk gezien een doorn in het oog. Blijf er dus weg, er valt niets te beleven. Hooguit een controle hier en daar."

DE KUST IN BEELD: DE MOOISTE EN DE LELIJKSTE PLEKJES

Misjel Decler

Misschien wel de beste natuurfotograaf van België. Auteur van diverse boeken. Speciale binding met de kust, o.a. door langdurig verblijf en activiteit in het Zwin reservaat.

“Het Zwin fungeerde dertien jaar lang als de tuin voor mijn sober onderkomen aldaar (n.v.d.r.: wonend in een bunker). Herinneringen van vriesnachten met de invasie van duizenden koperwieken, duikende visarenden, dagvluchten van jagende veldduiven of het neerstrijken van 165 lepelaars zijn niet uit mijn geheugen te wissen. In de lente ontvouwde ik er mijn slaapmatje onder de best zingende nachtegaal of onder het gertel van de nachtzwaluw. Ik liep er door eindeloze lamsoorvelden die gonsden van bijen en wriemelden van gamma-uiltjes of lag er voor de kolonie bijenwolven die zwaar vliegend naar hun holen gonsden met een bij als buit. Ik dook er in de brakke plassen waarvan de bodem een tapijt van kleurrijke anjelieren en dahlia's vormde, en waartussen dikke palingen me aanstaarden. Ik miste geen enkele zonsopkomst of ondergang. Ze werden vergezeld door de slaaptrek van duizenden vogels onder het gejoel van wulpen of de doordringende kreetjes van groenpootruitertjes. De verzanding slijt er nu de geulen en slikken dicht en verdringt er de lamsoor. Mits enige goede wil en een gericht beheer moet ook deze evolutie toch omkeerbaar zijn?”

“Te veel keuze om een lelijk plekje aan te duiden. De fraaie villa's en landhuizen werden omgebouwd tot gebouwen van minder fraai staal, beton en glas die plaatselijk nog nauwelijks zon toelaten op de wandeldijken. Strandkabines en andere bouwsels verdoezelen er de horizon. Misschien wordt ik nog het meest gedrukt op de lelijkheid daar waar een eenzaam beschermd monument verzinkt tussen de hoogbouw zoals hier in Blankenberge: een parel voor de zwijnen.”